

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs,
tum pro Pœnitentibus**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De injuria inficta Parentibus, Filiis, uxori. §. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

dit licita: tunc fregit jejenum
peccavitque cum onere illud
peccatum confitendi: non vero
tertia vice, vel quarta simili,
quia haec jejenum iam fractum,
& quasi demortuum invenit.

C A P V T V.

Circa Quartum Decalogi præceptum.

§. 1.

*De Injuria inficta parentibus,
filiis, uxori.*

I **R**egula hujusmodi esse
poterit. Omnis iniuria
gravis facta Parentibus (quo
nomine venit etiam Avus, &
Proavus) quæ adversatur amo-
ri, & pietati illis debitæ, est dis-
versæ speciei ab injuriis, cui-
cumque alteri proximo allatis;

I 2

quare

quare erit apud Sacerdorem affe-
renda a

a Vide

Azorto. 2

1.2.c 2.q 2

Bonac.

de pœn. d. 5

q. 5. sect. 2

p. 2. §. 3

dif. 3. n. 15.

1 Hinc percussio , occisio,
contumeliæ , detractio gravis,
gravis infamatio factæ Parenti-
bus, sunt in Confessione specia-
liter explicandæ. Contra verò,
furtum factum eisdem, non sem-
per est explicandum , nisi quan-
do tantum filius furaretur , ut
Pater depauperaretur. Ratio
est, quia quodlibet furtum est
quidem contra iusticiam , sed
non contra pietatem , nisi casu
dicto, vel simili.

3 Quod dictum est de Occi-
sione, Percussione, &c. dic in
peccatis odii , quo scilicet eius.

b Molin. 1 modi, vel similia mala parenti
to dejun- contra pietatem optas , b quia
bit d. 7. adhuc tale desiderium debito
circ fin. amori erga parentes opponitur.

c De Lug. 4 Eadem regula servandam
de pœn. d. filii erga parentes , servari et
16. sect. 6. iam debet in Parentibus, Avis-
à n. 303. que erga Filios, Nepotusque, et
que

que in Coniuge erga alium Coniugem; nam & ii debent sibi invicem peculiarem , specieque morali diversum amorem. Illud tamen observandum, facilius filium peccare contra Patrem, quam hunc contra filium. Si quidem percussio v. g. vel contumelia, quæ facta à Patre in Filium , propter auctoritatem paternam est levis, gravis erit illata à filio contra patrem.

5 His dictis consurgit difficultas. An hæc omnia peccata contra pietatem eiusdem sint speciei, atque adeo an satis sic dicere. Ego graviter percussi eum, cui reverentiam ex pietate debebam: an potius dicendum, Percussi patrem, vel filium, vel uxorem: nam videtur prius satis esse: omnia enim sunt contra debitam sanguinis coniunctionem.

6 Nihilominus ego puto, ea moraliter, in specie ultima dif-

ferre:

ferre: apprehendo enim multum interesse inter percussiōnem, qua pater, quamvis iniuste, sed tamen pollens auctoritate paterna, filium percutit: tunc enim solum delinquit contra sanguinis coniunctionē, quam, qua filius Patrem: nam tunc filius non solum peccat contra prædictam coniunctionem: sed etiam maximē contra reverentiam patri debitam. Patris ergo, aviq; proavique iniuriæ contra filiū, nepotemve constituunt unam speciem: at iniuria horum contra illos, aliam. Rursus iniuria prædictorum est diversa, specie ab iniuria uxoris contra virum: quia in diversa, ut ex se constat, radice fundatur debitus inter hos amor. At iniuriam inflictam viro ab uxore, vel uxori à viro: non puto specie differre, esto iniuria uxoris contra virum, utpote contra maiorem, sic aliquanto gravior, quam iniuria

viri

viri contra uxorem. Ratio est, quia non adest illa differentia modo tradita numero præcedente, nec alia, specificationem inducens. Ex quibus collige v. g. uxoricidium, & viricidium non differre specie; quare nec necessariò in Confessione declarandas sicuti contrà parricidium, filicidium, & uxoricidium differre specie, atque adeo specialiter explicanda.

§. 2.

De Injuria illata fratri, sorori, & alii.

a In I. u-
nicæ c. de
bis, qui

8 **I**njuriam illatam fratri, vel parentes, sorori, judicio specie morali differre ab injuria facta parentibus, vel filiis. Ratio est, & in §. quia satis diversa deformitas apparet in illa, quam in hac. Vnde Leges, & quæ parricidii poena multant filium, qui occidit & indisciss.